Dosarul nr. 1-1401/2026
1-26063499-12-1-20052026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 octombrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Tatiana Postolachi
Grefierul Bobuțac Ruslana
Cu participarea:
Acuzatorul de stat – Elena Nedova, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată
Apărătorului inculpatului Roșca Grigore *****- avocat Timuș Silvia
(*mandatul Seria MA, nr. *****din 11 martie 2026)*
Reprezentantului legal al inculpatului minor Roșca Grigore *****, cet. Scripcaru Irina
Inculpatului minor Roșca Grigore *****

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Roșca Grigore ***,** născut la *****, IDNP *****, originar și cu viza de reședință în *****, domiciliat în *****, studii medii - anul 2 școală profesională, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova și a României, anterior necondamnat, -

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 20 mai 2026 până la 22 octombrie 2026.
Procedura de citare legal executată.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

Roșca Grigore ***, la 10 septembrie 2025, aproximativ la ora 20:00 min., aflându-se într-o stare cu un comportament suspect pe *****, a fost stopat de colaboratorii de poliție a SII al IP Botanica, mun. Chișinău, care efectuau măsuri de menținere a ordinii publice, unde, a fost identificat, și benevol a predat trei sfere învelite în bandă adezivă de culoare albastră în interiorului căreia se afla folie de staniol cu o substanță necunoscută de culoare brun-cafenie cu miros specific, care conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr. nr.34/12/-R-3860 din 13.02.2026, substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, prezentată în trei fragmente de folie din staniol, reprezintă substanțe stupefiante **haşiș.** Cantitatea totală al

substanței stupefiante hașiș, constituie 2,765 gr., care conform HG nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă proporții mari, pe care minorul Roșea Grigore *****, ilegal o păstra asupra sa, pentru consum personal, fără scop de înstrăinare.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Roșca Grigore *****,** a săvârșit *circulația ilegală a drogurilor, adică păstrarea drogurilor sau analogii acestora, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare*, infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) din Cod penal.

Privind procedura.

În ședință de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Roșca Grigore *****, a înaintat personal prin înscris autentic o cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii și se căiește sincer.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând cele invocate în cerere.

Apărătorul Timuș Silvia, care acționează în interesele inculpatului, în baza mandatului avocațial Seria MA, nr. *****din 11 martie 2026, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia.

Acuzatorul de stat Elena Nedova, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii și a menționat că este dreptul inculpatului de a solicita procedura simplificată de judecare a cauzei.

Instanţa atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiaşi articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) Cod procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite şi dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată se trece la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatului Roșca Grigore *****prin care recunoaște faptele incriminate cuprinde o manifestare de voință suficient de clară şi totodată ultimul, beneficiind de capacitate de exerciţiu deplină, a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

În acest sens instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra* cât și de faptul că instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiţionat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Instanţa menționează că potrivit Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 9 din 9 martie 2017, § 43, privind excepţia de neconstituţionalitate a articolului 364[1] din Codul de procedură penală *(judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală)*, se susţine că examinarea cauzei penale în procedură simplificată reprezintă un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale.

Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea *Scoppola v. Italia* (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

Mai mult ca atât, instanţa studiind materialele dosarului a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriului în speță sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

Subsecvent, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul **Roșca Grigore *****,** fiind audiat în ședința de judecată, în condițiile martorului, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, prin expunerea factologică a evenimentelor și-a recunoscut vina integral și circumstanțele de fapt incriminate declarând că, în luna septembrie 2025 avea asupra sa o substanță narcotică. La acea perioadă locuia într-un cămin situat pe strada Trandafirilor, deplasându-se în apropierea acestuia în scopul consumării substanței respective. A fumat substanța de culoare cenușie, despre care cunoștea că este haşiș. A procurat substanța prin intermediul aplicației Telegram, efectuând pentru aceasta un schimb de criptomonede. Anterior mai consumase asemenea substanțe, însă în cantități mici. A procurat 3 grame de haşiș, pentru care a achitat suma de 70 de dolari SUA. Inițial a efectuat transferul în criptomonedă către persoana indicată în aplicație, care avea rolul de schimbător, iar ulterior substanța narcotică a fost lăsată într-un loc indicat, în curtea unei foste oficii poștale. După ce a luat substanța și a consumat-o, s-au apropiat angajații poliției. La solicitarea acestora, a prezentat și a predat benevol substanța narcotică pe care o avea asupra sa.

La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că regretă cele săvârșite și se căiește pentru fapta comisă.

Totodată, inculpatul a declarat că întrebările care i-au fost adresate au fost formulate și adresate în mod corespunzător și că a avut posibilitatea de a răspunde la acestea.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 din Codul de Procedură Penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Roșca Grigore *****a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93, alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al

coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Roșca Grigore *****își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale şi acceptate de inculpat:

- Declarațiile martorului Daniil Afanasiev, care a declarat, că la 10.09.2025 aproximativ la ora 20:00 min., în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, efectuând patrularea pe sectorul deservit pe bulevardul Decebal 66, mun. Chișinău. În timpul deplasării, a observat două persoane de gen masculin care, în momentul în care au remarcat apropierea sa, și-au modificat brusc direcția de mers, fapt ce a trezit suspiciuni. Persoanele au fost oprite pentru verificări și au fost identificate drept Roșea Grigore, născut la *****, și Blanari Vladislav, născut la *****. În timpul discuțiilor, Roșea Grigore manifesta un comportament evident suspect. La solicitarea de a declara dacă deține asupra sa substanțe interzise, acesta a ales să predea de bunăvoie trei sfere învelite în bandă adezivă de culoare albastră în interiorului căreia se afla folie de staniol cu o substanță necunoscută de culoare brun-cafenie cu miros specific asemănător drogurilor. Ulterior aceștia 2 au fost transportați la IP Botanica pentru a fi documentați, iar cet. Roșea Grigore a recunoscut că substanțele interzise îi aparțin acestuia pentru consum. (f.d.24-25)

- Declarațiile martorului Blanari Vladislav, care a declarat, că la 10.09.2025, el împreună cu vecinul său de cameră din cămin cet.Roșca Grigore, s-au deplasat pe strada Decebal într-o zonă unde nu era lume și era o clădire abandonată, deoarece Grigore i-a zis că are la el puțin hașiș și a dorit să consume. In timp ce se aflau în zona respectivă, a văzut careva persoane de gen masculin, astfel au decis să intre în clădirea abandonată pentru a nu fi văzuți. Aproximativ peste 1 minute, sau mai puțin în clădire au intrat persoanele pe lângă care au trecut, aceștia s-au prezentat ca colaboratori ai poliției și i-au întrebat ce fac acolo și dacă au careva substanțe interzise asupra lor. Le-a comunicat că nu deține nimic, însă Grigore a recunoscut că are la el în borsetă 3 grame de Hașiș și deja bucata mică care i-a transmis-o lui și dorea să o consume (fumeze).La solicitarea polițiștilor, Grigore a predat benevol substanțele interzise. Adaugă că nu cunoștea despre acele 3 grame din borsetă lui Grigore, acesta nu-i comunicase nimic. Tot odată dorește să adauge că nu cunoaște de unde acesta le avea. (f.d.33-34)

- procesul-verbal privind consemnarea actelor de constatare din 24.02.2026 (f.d.5)

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.09.2025, pe *****, în cadrul căruia, au fost ridicate de la Roșea Grigore, trei sfere învelite în bandă adezivă de culoare albastră în interiorului căreia se afla folie de staniol cu o substanță necunoscută de culoare brun-cafenie cu miros specific (f.d.9)

- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 din 13.02.2026, prin care s-a constatat: ... substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, prezentată în trei fragmente de folie din staniol, reprezintă substanțe stupefiante **hașiș.** Cantitatea totală al substanței stupefiante hașiș, constituie 2,765 gr (f.d.15-17)

- proces-verbal de examinare a obiectului din 26.02.2026, obiectul supus cercetării îl constituie (plicul cu substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, prezentată în trei fragmente de folie din staniol, predate benevol la data de 10.09.2025, de către cet. Roșea Grigorie, a.n. *****, reprezintă substanțe stupefiante hașiș. Cantitatea totală al substanței stupefiante hașiș, constituie 2,765 g) (f.d.19-20)

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delicte la materialele cauzei penale din 26.02.2026 (f.d.21)

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele administrate, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Roșca Grigore *****au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal.

Articolul 217 alin. (2) din Codul penal stabilește răspunderea penală pentru producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia” din 25.05.1993, CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și, la nevoie, cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364^1 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale,

instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate infra, formând convingerea că inculpatul Roșca Grigore *****se face vinovat de săvârșirea infracțiunii – procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Această stare de fapt a fost stabilită pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, dintre care declarațiile inculpatului Roșca Grigore *****, declarațiile martorilor Daniil Afanasiev și Blanari Vladislav, procesul-verbal privind consemnarea actelor de constatare din 24 februarie 2026, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 septembrie 2025, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 din 13 februarie 2026, procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 februarie 2026, precum și ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delicte la materialele cauzei penale din 26 februarie 2026, probe care, fiind apreciate în ansamblu, confirmă circumstanțele săvârșirii faptei imputate inculpatului.

Având în vedere starea de fapt reținută pe baza declarațiilor inculpatului și ale martorilor, în coroborare cu procesele-verbale prin care a fost depistată și ridicată substanța stupefiantă, raportul de constatare tehnico-științifică și corpul delict, instanța constată că fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există și a fost săvârșită de acesta, circumstanțe confirmate în mod substanțial și de însăși inculpatul, în cadrul audierii sale.

Astfel, instanța a stabilit că, potrivit declarațiilor inculpatului Roșca Grigore *****, în luna septembrie 2025 acesta avea asupra sa o substanță narcotică, pe care o procurase anterior exclusiv pentru consum personal, prin intermediul aplicației Telegram. Inculpatul a declarat că substanța procurată era hașiș și că, pentru procurarea acesteia, a efectuat un schimb de criptomonede.

Inculpatul a relatat că, a procurat 3 grame de hașiș, pentru care a achitat suma de 70 de dolari SUA. Inițial, acesta a efectuat transferul în criptomonedă către persoana indicată în aplicație, care avea rolul de schimbător, iar ulterior substanța narcotică a fost lăsată într-un loc indicat, în curtea unei foste poște.

Totodată, inculpatul a declarat că, după ce a luat substanța narcotică, s-a deplasat în apropierea căminului în care locuia, situat pe strada Trandafirilor, în scopul consumării acesteia. Acesta a relatat că a fumat substanța de culoare cenușie, despre care cunoștea că este hașiș.

Ulterior, după ce a consumat o parte din substanță, asupra inculpatului s-au apropiat angajații poliției, iar la solicitarea acestora acesta a prezentat și a predat benevol substanța narcotică pe care o avea asupra sa.

Declarațiile inculpatului cu privire la faptul că, deținea și păstra asupra sa substanța narcotică se coroborează cu declarațiile martorului Daniil Afanasiev, care a declarat că la 10 septembrie 2025, aproximativ la ora 20:00, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu și efectuând patrularea pe sectorul deservit de pe bulevardul Decebal 66, mun. Chișinău, a observat două persoane de gen masculin care, observând apropierea sa, și-au modificat brusc direcția de mers, fapt ce i-a trezit suspiciuni.

Martorul a relatat că, persoanele respective au fost oprite pentru verificări și identificate drept Roșca Grigore, născut la *****, și Blanari Vladislav, născut la *****. În timpul discuțiilor, Roșca Grigore manifesta un comportament evident suspect, iar la solicitarea de a declara dacă deține asupra sa substanțe interzise, acesta a predat benevol trei sfere învelite în bandă adezivă de culoare albastră, în interiorul cărora se afla folie de staniol cu o substanță necunoscută de culoare brun-cafenie, cu miros specific asemănător drogurilor.

Ulterior, cei doi au fost transportați la IP Botanica pentru a fi documentați, iar Roșca Grigore a recunoscut că substanțele interzise îi aparțin și erau destinate consumului personal.

Declarațiile martorului Daniil Afanasiev se coroborează cu declarațiile martorului Blanari Vladislav, care a declarat că, la 10 septembrie 2025, împreună cu Roșca Grigore, vecinul său de cameră din cămin, s-au deplasat pe strada Decebal, într-o zonă în care nu era lume și se afla o clădire abandonată, deoarece Grigore i-a comunicat că are asupra sa puțin hașiș și dorea să-l consume.

Martorul Blanari Vladislav a relatat că, în timp ce se aflau în zona respectivă, au observat persoane de gen masculin și au decis să intre în clădirea abandonată pentru a nu fi văzuți. La scurt timp, în clădire au intrat persoanele respective, care s-au prezentat ca fiind colaboratori ai poliției și i-au întrebat ce fac acolo și dacă au asupra lor substanțe interzise.

Potrivit declarațiilor martorului, acesta a comunicat că nu deține asemenea substanțe, însă Roșca Grigore a recunoscut că are în borsetă aproximativ 3 grame de hașiș, precum și o bucată mică pe care i-o transmisese martorului și pe care intenționa să o consume. La solicitarea polițiștilor, Roșca Grigore a predat benevol substanțele interzise. Martorul a precizat că nu cunoștea anterior despre cele aproximativ 3 grame de hașiș pe care Roșca Grigore le avea în borsetă și că acesta nu îi comunicase nimic despre acestea, precum și că nu cunoaște de unde le-a procurat.

Prin urmare, declarațiile martorilor se coroborează atât între ele, cât și cu declarațiile inculpatului, în partea ce ține de faptul deținerii de către acesta a substanței narcotice, destinația acesteia pentru consum personal și predarea benevolă a substanței către colaboratorii poliției.

Subsecvent, instanța atestă faptul că substanța depistată și ridicată de la inculpat a fost supusă unei examinări de specialitate, iar potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 din 13 februarie 2026, substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, prezentată în trei fragmente de folie din staniol, reprezintă substanță stupefiantă – hașiș, cantitatea totală constituind 2,765 g.

Prin urmare, cantitatea totală a substanței stupefiante depistate și ridicate în prezenta cauză constituie 2,765 g de hașiș, circumstanță ce rezultă nemijlocit din concluziile raportului de constatare tehnico-științifică.

Subsecvent, instanța atestă faptul că, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (2) pct. 7) din Codul de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul constatărilor tehnico-științifice și expertizelor judiciare, procedura cărora este reglementată de prevederile Codului de procedură penală.

La caz, concluziile raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 sunt clare, concise și permit identificarea atât a naturii substanței ridicate, cât și a cantității acesteia. Astfel, constatarea tehnico-științifică a stabilit fără echivoc că substanța ridicată de la inculpat reprezintă hașiș, substanță care se atribuie categoriei substanțelor stupefiante, cantitatea acesteia constituind 2,765 g.

Suplimentar, instanța relevă că, potrivit art. 141 alin. (2) din Codul de procedură penală, dacă se constată că raportul de expertiză nu este complet sau concluziile acestuia nu sunt exacte, se dispune efectuarea unei expertize suplimentare sau repetate, însă în prezenta cauză concluziile oferite sunt complete, explicând natura substanței ridicate și cantitatea acesteia, nefiind stabilite temeiuri pentru punerea la îndoială a concluziilor specialistului.

În continuare, instanța statuează că, potrivit art. 93 alin. (3) din Codul de procedură penală, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă au fost obținute de organele de

control de stat, organul de urmărire penală, inclusiv de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Astfel, instanța opinează că procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 septembrie 2025, prin care de la Roșca Grigore au fost depistate și ridicate trei sfere învelite în bandă adezivă de culoare albastră, în interiorul cărora se afla folie de staniol cu o substanță necunoscută de culoare brun-cafenie, cu miros specific, a fost întocmit în conformitate cu prevederile legale și reflectă în mod obiectiv circumstanțele constatate nemijlocit de către organele competente.

Pe cale de consecință, și raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 din 13 februarie 2026, prin care s-a stabilit că substanța ridicată reprezintă haşiș, cu cantitatea totală de 2,765 g, este pertinent și concludent pentru cauza penală, întrucât confirmă natura stupefiantă a substanței depistate și cantitatea acesteia.

La fel, procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 februarie 2026 confirmă obiectul supus examinării, respectiv plicul cu substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, prezentată în trei fragmente de folie din staniol, predată benevol la data de 10 septembrie 2025 de către Roșca Grigore *****, și care reprezintă substanță stupefiantă – haşiș, cantitatea totală constituind 2,765 g.

Prin ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delicte la materialele cauzei penale din 26 februarie 2026, substanța respectivă a fost recunoscută și anexată la cauza penală în calitate de corp delict.

Instanța de judecată statuează că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii de păstrare a drogurilor în proporții mari, care îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală a substanțelor stupefiante, apărate împotriva păstrării și procurării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Respectiv, potrivit art. 1 al Legii nr. 382 din 6 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, prin droguri se consideră inclusiv plante sau substanțe stupefiante ori psihotrope, sau amestecuri ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern, iar prin circulație a substanțelor stupefiante se susține inclusiv deținerea, păstrarea, comercializarea, distribuția, procurarea și utilizarea substanțelor stupefiante, activități care sunt supuse controlului în conformitate cu legislația.

La fel, reieșind din dispoziția imperativă a alin. (2) art. 2 din aceeași lege, activitățile legate de circulația substanțelor stupefiante și psihotrope și a precursorilor, producerea, utilizarea și procurarea de utilaj pentru fabricarea substanțelor stupefiante și psihotrope, cultivarea și utilizarea de plante care conțin astfel de substanțe se află sub controlul statului și sunt dirijate de el prin Comisia Națională Antidrog.

De asemenea, prin circulație a substanțelor stupefiante se susține inclusiv deținerea, păstrarea, comercializarea, distribuția, procurarea și utilizarea substanțelor stupefiante, activități care sunt supuse controlului în conformitate cu legislația.

Din cele menționate rezultă că circuitul drogurilor, al analogilor și al produselor etnobotanice pe teritoriul Republicii Moldova este unul limitat și permis doar în anumite condiții, necesar a fi întrunite, care însă nu se atestă în cazul dedus judecării.

La rândul său, conform art. 134^1 alin. (1) și (2) din Codul penal, prin droguri se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern, iar prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, și prevăzute în actele normative ale Guvernului.

La caz, în urma cercetării la fața locului efectuate la 10 septembrie 2025 pe *****, a fost depistată și ridicată de la Roșca Grigore păstrarea ilegală a substanței stupefiante – hașiș, destinată consumului personal și fără scop de înstrăinare, în cantitate totală de 2,765 g.

Obiectul material al infracțiunii incriminate în acest caz îl reprezintă substanța stupefiantă hașiș, cu cantitatea totală de 2,765 g, fapt ce se probează prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 septembrie 2025, declarațiile inculpatului, declarațiile martorilor Daniil Afanasiev și Blanari Vladislav, în coroborare cu raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 din 13 februarie 2026, care demonstrează natura stupefiantă a substanței depistate și cantitatea acesteia.

Astfel, conform art. 134^1 din Codul penal, prin droguri se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern, iar prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, și prevăzute în actele normative ale Guvernului.

La rândul său, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, hașișul este inclus în lista substanțelor stupefiante, iar cantitatea stabilită prin raportul de constatare tehnico-științifică urmează a fi apreciată potrivit pragurilor prevăzute de actul normativ menționat.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal se realizează prin următoarele modalități normative: 1) producerea ilegală; 2) prepararea ilegală; 3) experimentarea ilegală; 4) extragerea ilegală; 5) prelucrarea ilegală; 6) transformarea ilegală; 7) procurarea ilegală; 8) păstrarea ilegală; 9) expedierea ilegală; 10) transportarea ilegală. Drept cerință esențială pentru întregirea laturii obiective menționate supra, conform prevederilor Legii nr. 382 din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, este lipsa autorizației corespunzătoare pentru desfășurarea activităților cu substanțe stupefiante.

Totodată, privind „*păstrarea ilegală a drogurilor*” de către inculpat, instanța de judecată a reieșit din faptul că ultimul a păstrat asupra sa substanța stupefiantă depistată și ridicată la 10 septembrie 2025, acțiune confirmată atât prin rezultatele cercetării la fața locului și predării benevole a substanței, cât și prin declarațiile inculpatului și ale martorilor, care au confirmat că Roșca Grigore avea asupra sa hașiș destinat consumului personal. Pentru calificarea acțiunilor conform acestui semn calificativ nu are importanță perioada de timp cât persoana a păstrat aceste substanțe.

Totodată, privind „*procurarea ilegală a drogurilor*”, aceasta presupune dobândirea acestora în condiții ilegale, iar la caz instanța reține că această modalitate a acțiunii este confirmată nemijlocit prin declarațiile inculpatului Roșca Grigore *****, care a relatat în detaliu modalitatea în care a procurat drogurile, indicând că a utilizat aplicația Telegram, că a efectuat un transfer în criptomonedă către persoana indicată în aplicație și că ulterior substanța a fost lăsată într-un loc indicat, în curtea unei foste poște. Inculpatul a indicat că a procurat 3 grame de hașiș, pentru care a achitat suma de 70 de dolari SUA.

În concordanță cu cele expuse, prin alin. (9) al art. 1341 din Codul penal, se consideră circulația drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și analogilor acestora drept orice operațiuni precum experimentarea, elaborarea, producerea (fabricarea), prepararea, cultivarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, deținerea, stocarea, păstrarea, livrarea, eliberarea, distribuția,

expedierea, transportul, procurarea (cumpărarea), comercializarea, distrugerea, importul, exportul, utilizarea, promovarea acestora și alte activități conexe.

Realizarea laturii obiective de către Roșca Grigore *****, în urma probelor administrate în prezenta cauză penală, s-a demonstrat în mod direct prin acțiunea de procurare și păstrare ilegală a substanței stupefiante haşiș, pentru consum personal și fără scop de înstrăinare, în cantitate totală de 2,765 g, fapt constatat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 septembrie 2025, în coroborare cu raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 din 13 februarie 2026 și cu declarațiile inculpatului și ale martorilor.

În scopul conturării laturii obiective, instanța conchide că ilegalitatea acțiunilor inculpatului s-a manifestat în lipsa autorizației corespunzătoare pentru procurarea și păstrarea substanței stupefiante, acțiunile acestuia fiind contrare prevederilor legale care reglementează circulația substanțelor stupefiante.

Infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (2) din Codul penal este una formală, care se consideră consumată din momentul realizării producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii sau transportării drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite în proporții mari.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut caracterul prejudiciabil al faptei sale, a conștientizat că procură și păstrează o substanță interzisă și a urmărit realizarea acțiunilor respective.

Or, instanța remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, după cum au fost analizate anterior, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către Roșca Grigore *****, acesta cunoscând natura substanței pe care a procurat-o și păstrat-o și urmărind consumul personal al acesteia.

Așadar, instanța subliniază că intenția de a procura și păstra drogurile a inculpatului rezultă din acțiunile sale concrete, manifestate prin identificarea persoanei de la care urma să procure substanța prin intermediul aplicației Telegram, efectuarea transferului în criptomonedă, ridicarea substanței din locul indicat și păstrarea ulterioară a acesteia asupra sa. Mai mult, inculpatul, în cadrul audierii sale în fața instanței, a declarat expres că a procurat haşişul exclusiv pentru consum personal și că anterior mai consumase asemenea substanțe în cantități mici.

Concomitent, instanța conchide că motivul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 217 din Codul penal este unul determinat și constă în dorința acestuia de a-și asigura consumul personal de substanțe stupefiante, circumstanță recunoscută de însuși inculpat în cadrul audierii sale.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. La caz, instanța atestă că inculpatul Roșca Grigore *****, este născut la *****, astfel încât acesta întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului Roșca Grigore *****și în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, conform semnelor „*circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare*”, având în vedere

faptul că în acțiunile acestuia sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și, prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Roșca Grigore *****la răspundere penală pentru fapta imputată acestuia.

Referitor la stabilirea categoriei și a termenului pedepsei

De către acuzatorul de stat, în dezbaterile judiciare, a fost solicitată recunoașterea lui Roșca Grigore *****vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal și, în baza sancțiunii acestei legi, a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Totodată, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2 800 lei, iar corpul delict – substanța stupefiantă hașiș – să fie supus nimicirii în modul prevăzut de lege.

Apărătorul inculpatului Roșca Grigore *****, în dezbaterile judiciare, a solicitat liberarea minorului de răspundere penală în temeiul art. 54 din Codul penal, invocând faptul că inculpatul și-a recunoscut vina, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a săvârșit fapta pentru prima dată și este vorba despre o infracțiune ușoară.

Totodată, apărarea a solicitat instanței să țină cont de faptul că Roșca Grigore *****este minor, este elev la o școală profesională, își continuă studiile, iar în ședința de judecată este prezent reprezentantul său legal, care îl poate supraveghea și îi poate acorda sprijinul necesar pentru prevenirea săvârșirii unor noi fapte.

Inculpatul Roșca Grigore *****, în cadrul ultimului cuvânt, a recunoscut săvârșirea faptei imputate, a declarat că regretă cele comise și s-a căit pentru fapta săvârșită.

Prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, se constată că inculpatul Roșca Grigore *****a săvârșit fapta incriminată.

Aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale și, prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nicio îndoială și dovedesc cert că inculpatul Roșca Grigore *****a săvârșit circulația ilegală a drogurilor, manifestată prin păstrarea substanței stupefiante hașiș, în proporții mari, fără scop de înstrăinare și pentru consum personal.

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii

societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii infracțiunilor. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că, scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*prețul*" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și al echității.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de-a 482-a reuniuni a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie, de asemenea, să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată, în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului.

Din materialele cauzei rezultă că, infracțiunea comisă de inculpat, prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, este atribuită, conform art. 16 Cod penal, categoriei infracțiunilor ușoare și se pedepsește *cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.*

Luând în considerație faptul că cauza penală a fost examinată prin prisma art. 364[1] din Codul de procedură penală, inculpatul fiind audiat conform regulilor prevăzute de lege, recunoscând săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicitând judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată conchide că, prin acțiunile sale intenționate, Roșca Grigore *****a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) din Codul penal.

În acest context, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi

intrată *în vigoare la 2 august 2023*, a fost abrogat alin. (8) al art. 364[1] din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80[1] în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Totuşi, conform art. IV alin. (2) din dispoziţiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că *cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de iniţiere a acordului de recunoaştere a vinovăţiei şi cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătoreşti se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.*

Totodată, instanţa concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364[1] din Codul de procedură penală şi 80[1] alin. (1) din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Potrivit art. 80[1] alin. (1) din Codul penal în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Instanța menționează, că potrivit Deciziei Curții Supreme de Justiție, Dosarul nr. 1ra-1020/2023, nr. PIGD 1-22048052-01-1ra-28062023, cu privire la recurs în învinuirea lui Denis Niculiseanu de comiterea art. 217 alin. (2) Cod penal, din 08 octombrie 2025, pct. 21: „Completul constată existența unei neconcordanțe între art. 64 alin. (3) Cod penal, care stabilește limita generală minimă a amenzii la 500 unități convenționale, și pedeapsa prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, care prevede amenda minimă de 400 de unități convenționale. Potrivit art. 3 alin. (2) Cod penal, interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale, inclusiv în ceea ce privește pedeapsa, este interzisă. ”Iar, potrivit par. 22:„Având în vedere cele menționate în paragraful precedent, când norma din partea special a Codului penal prevede o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de partea generală a Codului penal, este admisibil de a aplica o pedeapsă mai mică decât cea prevăzută de partea generală a Codului penal. Totuși, urmând logica jurisprudenței menționate în para. 19-20, pedeapsa minimă prevăzută de 4 partea specială a Codului penal pentru infracțiunea respectivă nu mai poate fi redusă în baza art. 364[1] alin.8 Cod de procedură penală.” Reieșind din considerentele expuse anterior, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(2) Cod penal poate fi aplicată o pedeapsă penală cu amendă, în 3 limitele stabilite de partea specială a Codului penal, respectiv între 400 și 700 unități convenționale.

În acest context, Curtea a subliniat că, potrivit art. 3 alin. (2) Cod penal, este interzisă interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale, inclusiv sub aspectul individualizării pedepsei, astfel încât instanța nu poate majora artificial limita minimă specială a amenzii de la 400 la 500 unități convenționale, în detrimentul inculpatului.

În circumstanțele descrise, conform 80[1] alin. (1) din Codul penal, instanța va stabili noi limite la aplicarea pedepsei inculpatului prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, și anume, *pedeapsa sub formă de amendă de la 400 unităţi convenţionale la 525 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii până la 112, 5 de ore, sau cu închisoare până la 9 luni.*

Instanța reține că, la data săvârșirii faptei, Roșca Grigore *****era minor, fiind născut la *****, iar fapta imputată acestuia a fost săvârșită la 10 septembrie 2025. Prin urmare, la momentul comiterii infracțiunii inculpatul avea vârsta de 16 ani, aspect care prezintă o importanță deosebită atât la stabilirea răspunderii penale, cât și la individualizarea reacției statului față de fapta comisă.

Instanța de judecată constată că regimul juridic al răspunderii penale a minorilor are la bază necesitatea de a acorda prioritate măsurilor orientate spre reeducarea, formarea unei conduite conforme normelor sociale și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, ținându-se cont de vârsta, nivelul de dezvoltare și particularitățile personale ale acestora.

În același timp, minoritatea inculpatului nu poate conduce, prin ea însăși, la înlăturarea răspunderii penale, atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru aceasta. Or, răspunderea penală a minorului reprezintă o consecință juridică a săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală, iar soluția concretă trebuie determinată prin raportare la toate circumstanțele cauzei și la posibilitatea realizării scopului legii penale printr-o reacție proporțională și individualizată.

În ceea ce privește demersul apărării privind liberarea lui Roșca Grigore *****de răspundere penală în temeiul art. 54 din Codul penal, instanța îl apreciază ca neîntemeiat și urmează a-l respinge.

Instanța reține că, liberarea minorului de răspundere penală nu constituie o consecință automată a vârstei acestuia sau a faptului că infracțiunea a fost săvârșită pentru prima dată, ci reprezintă o măsură care poate fi aplicată atunci când, în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu datele ce caracterizează persoana minorului, se constată că reeducarea acestuia poate avea loc fără aplicarea unei pedepse penale.

La caz, deși instanța ia în considerare în favoarea inculpatului vârsta minoră, faptul că este la prima abatere de natură penală, că și-a recunoscut vina, a regretat de cele comise și a contribuit la stabilirea circumstanțelor faptei, aceste împrejurări nu sunt, prin ele însele, suficiente pentru a concluziona că aplicarea art. 54 Cod penal este necesară și oportună.

Instanța reține că, fapta comisă prezintă un grad de pericol social ce nu poate fi neglijat, având în vedere obiectul juridic protejat de norma penală, respectiv relațiile sociale referitoare la circulația legală a substanțelor stupefiante, precum și faptul că asupra inculpatului a fost depistată și ridicată substanța stupefiantă hașiș în cantitate de 2,765 g, cantitate care, potrivit actului normativ relevant, constituie proporții mari.

Totodată, instanța nu poate face abstracție de faptul că, inculpatul a procurat substanța stupefiantă în scopul consumului personal, ceea ce denotă existența unei conduite ilicite asumate, chiar dacă nu a fost stabilit scopul de înstrăinare. Or, protecția sănătății publice și prevenirea circulației ilegale a drogurilor impun o reacție juridică efectivă și proporțională din partea statului.

În același timp, instanța ține cont că, inculpatul este minor și că, potrivit datelor prezentate de apărare, acesta este elev la o școală profesională și își continuă studiile. De asemenea, în cadrul ședinței de judecată este prezent reprezentantul legal al inculpatului, care își asumă posibilitatea de a-l supraveghea și de a-i acorda sprijinul necesar pentru prevenirea săvârșirii unor noi fapte.

Aceste împrejurări sunt apreciate de instanță ca fiind favorabile inculpatului și demonstrează existența unui cadru familial și educațional care poate contribui la reeducarea acestuia. Totuși, instanța consideră că, în circumstanțele concrete ale cauzei, realizarea scopului de reeducare și prevenire a săvârșirii unor noi infracțiuni trebuie însoțită de aplicarea unei

sancțiuni penale efective, însă una neprivativă de libertate și proporțională cu vârsta și situația personală a inculpatului.

Prin urmare, instanța constată că, aplicarea unei pedepse sub forma amenzii, într-un cuantum moderat, reprezintă în cauza dată o reacție juridică suficientă și proporțională, fiind aptă să asigure atât conștientizarea de către inculpat a caracterului prejudiciabil al faptei sale, cât și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, fără a recurge la o sancțiune mai severă.

În aceste condiții, instanța apreciază că, nu sunt întrunite suficiente temeiuri pentru a concluziona că liberarea de răspundere penală în temeiul art. 54 Cod penal ar corespunde în mod deplin scopurilor legii penale. În consecință, demersul apărării privind liberarea inculpatului Roșca Grigore *****de răspundere penală urmează a fi respins.

La individualizarea pedepsei, instanța va ține cont de faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea pentru prima dată, este minor, este elev și își continuă studiile, a recunoscut integral fapta imputată, a manifestat regret pentru cele comise și a contribuit la stabilirea circumstanțelor cauzei, inclusiv prin predarea benevolă a substanței stupefiante.

Instanța reține, de asemenea, că substanța stupefiantă era destinată consumului personal și nu a fost stabilit scopul de înstrăinare a acesteia. Această circumstanță este relevantă la individualizarea pedepsei, întrucât caracterul concret al faptei și scopul urmărit de inculpat trebuie apreciate în ansamblul circumstanțelor cauzei.

Circumstanțe agravante în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal – nu au fost stabilite.

În același timp, instanța va valorifica împrejurările favorabile inculpatului, inclusiv vârsta minoră a acestuia, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, recunoașterea vinovăției, regretul manifestat, comportamentul acestuia după comiterea faptei și faptul că substanța stupefiantă a fost predată benevol colaboratorilor poliției.

Instanța consideră că, recunoașterea vinovăției trebuie apreciată în contextul conduitei procesuale generale a inculpatului, fără a acorda aceleiași împrejurări o dublă valență juridică, în cazul în care aceasta a produs deja consecințele prevăzute de lege în cadrul procedurii simplificate.

Totodată, instanța ține cont de particularitățile specifice vârstei inculpatului. Or, aplicarea pedepsei unui minor trebuie să urmărească, într-o măsură sporită, reeducarea acestuia și prevenirea formării unei conduite infracționale, motiv pentru care alegerea sancțiunii trebuie să excludă, pe cât este posibil, efectele excesiv represive și să permită continuarea procesului educațional și reintegrarea socială a minorului.

În acest sens, instanța consideră că, aplicarea pedepsei sub formă de amendă, în cuantum de 450 unități convenționale, este aptă să atingă scopurile prevăzute de art. 61 Cod penal, fiind o sancțiune neprivativă de libertate și, totodată, suficient de fermă pentru a determina inculpatul să conștientizeze consecințele juridice ale conduitei sale.

Instanța apreciază că, stabilirea unei pedepse în cuantum de 450 unități convenționale este justificată și prin necesitatea realizării unui echilibru între gravitatea faptei comise, pe de o parte, și vârsta, personalitatea și perspectiva de reeducare a inculpatului, pe de altă parte.

Astfel, instanța nu consideră necesară aplicarea pedepsei în cuantumul solicitat de acuzatorul de stat, de 500 unități convenționale, întrucât, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei, la vârsta de 16 ani a inculpatului la momentul săvârșirii faptei, la faptul că acesta a comis infracțiunea pentru prima dată, la lipsa scopului de înstrăinare, la recunoașterea vinovăției, regretul manifestat, predarea benevolă a substanței stupefiante și continuarea studiilor, o asemenea pedeapsă ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea scopurilor prevăzute de lege.

Pe de altă parte, instanța nu consideră oportună nici aplicarea unei sancțiuni mai blânde decât amenda stabilită, întrucât fapta prezintă un grad de pericol social concret, iar reacția statului trebuie să fie una efectivă, inclusiv pentru prevenirea repetării unor asemenea conduite.

Prin urmare, ținând cont de persoana inculpatului, de vârsta acestuia, de circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, de cantitatea și natura substanței stupefiante, de scopul de consum personal, de lipsa scopului de înstrăinare, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită pentru prima dată, de recunoașterea vinovăției, de regretul manifestat, precum și de lipsa circumstanțelor agravante, instanța consideră că pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale este legală, echitabilă și proporțională.

Instanța reține că o asemenea pedeapsă va permite realizarea scopului de reeducare a inculpatului fără a-l îndepărta de mediul educațional și familial în care acesta se află. Totodată, caracterul efectiv al sancțiunii va contribui la conștientizarea de către inculpat a gravității conduitei sale și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

În aceste circumstanțe, instanța consideră că aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 450 (patru sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 22 500 (douăzeci și două de mii cinci sute) lei, este suficientă pentru atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal, nefiind necesară aplicarea unei pedepse mai severe.

Instanța apreciază că, pedeapsa aplicată este proporțională cu gravitatea faptei săvârșite, cu gradul de pericol social al acesteia, cu scopul urmărit de inculpat, respectiv consumul personal al substanței stupefiante, precum și cu datele ce caracterizează persoana acestuia, în special vârsta minoră la momentul comiterii faptei, faptul că este elev și își continuă studiile, că a săvârșit infracțiunea pentru prima dată, a recunoscut vina și a regretat cele comise.

Totodată, instanța consideră că aplicarea pedepsei sub formă de amendă este suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal, nefiind necesară aplicarea unei pedepse mai severe, iar liberarea de răspundere penală solicitată de apărare nu se impune în circumstanțele concrete ale cauzei.

De asemenea, instanța aduce la cunoștință inculpatului că, conform prevederilor art. 64 alin. (3^1) Cod penal, în cazul infracţiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Cu referire la măsura preventivă.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul

să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Drept urmare instanța, conchide că în privința inculpatului Roșca Grigore *****nu a fost aplicată măsura preventivă.

Având în vedere că sentința nu este definitivă din momentul pronunțării, instanța de judecată, pentru a asigura punerea în executare a pedepsei, consideră oportună, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, de a-i aplica în privința lui Roșca Grigore *****măsura preventivă sub forma de *obligare de a nu părăsi țara*.

Cu privire la cheltuielile judiciare.

Instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare, dar și potrivit rechizitoriului în cauza penală, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 2800 lei, cu titlu de cheltuieli suportate în cadrul dispunerii și efectuării raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 din 13.02.2026. Partea apărării nu s-a expus pe marginea acestui subiect în cadrul dezbaterilor judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin.(1), (2) și (3) CPP, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) CPP cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Conform prevederilor art. 143 din Codul de procedură penală, se statuează că un caz când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situația când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia

„Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul **Roșca Grigore** *****(născut la *****, IDNP *****, originar și cu viza de reședință în *****, domiciliat în *****) în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime 2800 (două mii opt sute) lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 din 13.02.2026, este considerată de instanță ca întemeiată și va fi admisă.

În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)), precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.).

Cu privire la corpurile delicte.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art. 385 alin. (1) pct. 13), art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Corpuri delicte: - substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, prezentată în trei fragmente de folie din staniol, predate benevol la data de 10.09.2025, de către cet. Roșea Grigorie, a.n. *****, reprezintă substanțe stupefiante hașiș. Cantitatea totală al substanței stupefiante hașiș, constituie 2,765 g., transmisă spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Botanica al DP mun. Chișinău, **Chitanță nr.2055 din 05.03.2026**. (f.d.23) - *de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.*

În conformitate cu prevederile art.64 și 80^1 alin. (1) din Codul penal, 162, 227-229, 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395 şi 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Roșca Grigore *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal şi în temeiul normei indicate, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal şi art. 364^1 din Codul de procedură penală, a-i stabili pedeapsă sub formă de amendă **în mărime de 450 (patru sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 22 500 (douăzeci și două de mii cinci sute) de lei**.

Se informează Roșca Grigore *****, că conform prevederilor art.64 alin. (3^1) Cod Penal - în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui Roșca Grigore *****măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara,* cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

A încasa din contul lui Roșca Grigore *****(născut la *****, IDNP *****, originar și cu viza de reședință în *****, domiciliat în *****) în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în

mărime 2800 (două mii opt sute) lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3860 din 13.02.2026.

Corpurile delicte: - substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, prezentată în trei fragmente de folie din staniol, predate benevol la data de 10.09.2025, de către cet. Roșea Grigorie, a.n. *****, reprezintă substanțe stupefiante haşiș. Cantitatea totală al substanței stupefiante haşiș, constituie 2,765 g., transmisă spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Botanica al DP mun. Chișinău, **Chitanță nr.2055 din 05.03.2026**. (f.d.23) - de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător **Tatiana Postolachi**

Copia corespunde originalului, judecător